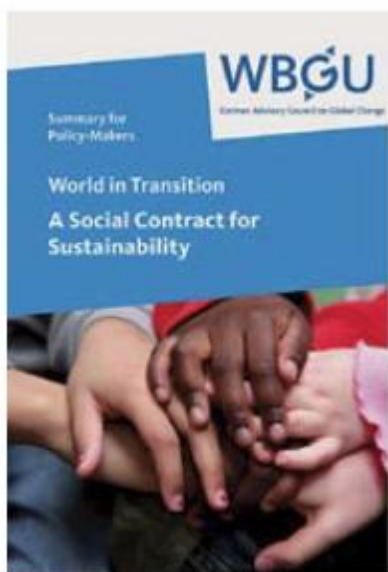

ONO ŠTO SE NE MOŽE ODRŽATI

Lyndon laRouche mlađi

3. svibnja 2011.

Upravo sam proučio englesku verziju tiskanog, pseudo-znanstvenog rada, „Svijet u tranziciji: Društveni ugovor održivosti“, kojeg je izdao Njemački savjetodavni odbor o globalnoj promjeni (WBGU).

U tom radu nema ničega znanstvenog, ili čak istinski novog, već samo očajnički bjesomučni izraz delfske oligarhijske tradicije „kreativne destrukcije“ koju su nastavili u modernoj europskoj kulturi, tipovi kao Friedrich Nietzsche, Werner Sombart, H.G. Wells, te posebice Bertrand Russell-ovske sorte Kambridžske analize

sistema i Međunarodni institut za primjenu analize sistema (IIASA). Ukazujem na te primjere kao što je Bertrand Russell u svojim duboko ukorijenjenim vjerovanjima koje je kao autor izrazio u radovima poput njegovog proglas o neizazvanom „preventivnom nuklearnom ratu“¹ iz 1946.g., ili blisko povezani pseudo-znanstveni pojmovi predlaganog masovno ubilačkog programa eugenike, kao što su i projekt World Wildlife Zaklade i Rimskog kluba. Sve to ustvari govori da nema ničeg posebno novog za civiliziranog čitatelja, osim dodatnog začina očite strave u sadržaju tog izdanja WBGUa. Nešto mnogo dublje od stanovitih pukih pojedinih ispravki je nužno u slučaju WBGU-ovog izdanja, bjesomučnog odjeka sadašnjeg britanskog

ogoljelog oživljavanja drevnih oligarhijskih sorti ideoloških kultova.

Uvodna riječ:

Kad stručni moderni znanstvenici budu razmotrili činjenice koje se odnose na zapise izražaja ljudskog života u općenitosti života na Zemlji unutar granica utjecaja koje vrši naša galaksija, ti fosilni i srodni zapisi daju dokaz, nužan u razmatranju Riemannske podloge revolucionarnih postignuća velikog akademika našeg prošlog stoljeća, V.I. Vernadskog, ne samo da nam prilično dobro znani fosilni i srodni zapis daje znanstvenu sigurnost načelne prirode oko pola milijarde godina razvoja protuentropijskog načela života unutar tog područja, čak i unatoč čestim masovnim izumiranjima koje ti isti fosilni ostatci pokazuju; oni pokazuju prevladavajuću ulogu univerzalne zakonitosti čovjekove spoznaje, koju se mora shvatiti kao osebujno ljudsko individualno stvaralaštvo, koje u dubljem smislu prevladava znanom univerzalnosti sadašnjih dostupnih činjenica načela razvoja, kojeg nastanak našeg ljudskog roda potvrđuje još uvijek danas.

Kad se značajne povijesne činjenice ubroje u naša razmatranja te građe, raspoloživi povijesni podatci, nadopunjeni primjercima fizičke arheologije, pokazuju nam da su oprečna mišljenja, kao ova WBGUa koja ovdje razmatramo, dosljedna jasno dokumentiranoj povijesti, povijest zloglasnog, oligarhijskog načela kojeg izražavaju World Wildlife Zaklada (WWF) britanskog princa Philipa i pok. princa Bernharda, kao i takozvani Rimski klub, i u metodi Bertranda Russella i njegovih suučesnika Kambridžske škole analize sistema i njegovog ogranka Međunarodnog instituta primjene analize sistema (IIASA). To je tradicija koja se prostire unatrag mnogo dalje u povijesti od oligarhijskog načela koje je specifično delfskom

¹ Bilten atomskih znanstvenika, 1.X.1946.

kultu Apolona Dionizija. Jonatan Swift Britanskog Otočja nije previdio određene bitne ironije tog gradiva.

Upečatljivo je i značajno za slučaj ovog navedenog spisa WBGUa, da referentno stajalište njihove tvrdnje u tome nisu dokazi fizikalne znanosti, već radije on ima korijene u oligarhijskoj tradiciji čiji izraz je u tipičnom primjeru slijeda četiri faza Rimskog carstva, od uspostave rođenjem na zloglasnom otoku Capri, te reinkarnacijama izvornog kroja tog carstva, kao što je Bizant, pa strave križarske tradicije i grozne porođajne muke vječitih vjerskih ratova koji su bjesnili u razdoblju od 1492. do 1648. Uspjeh Vestfalskog mira, punog nade u tom smislu, umanjili su i iskvarili takozvani „Holandski ratovi“, koji su bili glasnik Nove mletačke stranke dolaskom Williama od Orangea na tlo Britanskog Otočja.

Moje vlastite Sjedinjene Države bile su ishod utjecaja slavnog predstavnika velikog ekumenskog Koncila u Firenzi, ishod najupečatljivijeg sadržanog utjecaja kardinala Nikole Kuzanskog, jednog od znakovitih utemeljitelja koncepcije modernog suverenog oblika države nacije i moderne europske znanosti. Rezultat Kuzinih otkrića u stvaranju autentične moderne znanosti, uključuje pothvat Kristofora Kolumba, čije poduzimanje je Kuza snažno poticao u svrhu spašavanja postignuća Renesanse od ponovnog izbijanja snažnog oligarhijskog utjecaja, koji je vratio Europu natrag na dugoročni period vjerskih ratovanja, u vidu novih oligarhijskih oblika monetarističkih sustava sa središtem u Veneciji.

Od tog vremena, same Sjedinjene Države lavirale su između velikog načela koje se odražavalo u njihovom Saveznom ustavu, i tuđih upliva europskih oligarhijskih tiranija i ratovanja, kao što je upliv Britanskog carstva.

Potrebno je naglasiti da sadašnju krizu transatlantskog područja svatko, tko ima kompetencije glede povijesti znanosti, treba raspoznati kao krizu općeg sloma vrste, koja izražava, radije nego samo imitira, te česte katastrofične neuspjehe europske civilizacije, čiji je tipičan primjer slom, kojeg je nametnuo utjecaj delfskog kulta na vodeći kulturni položaj

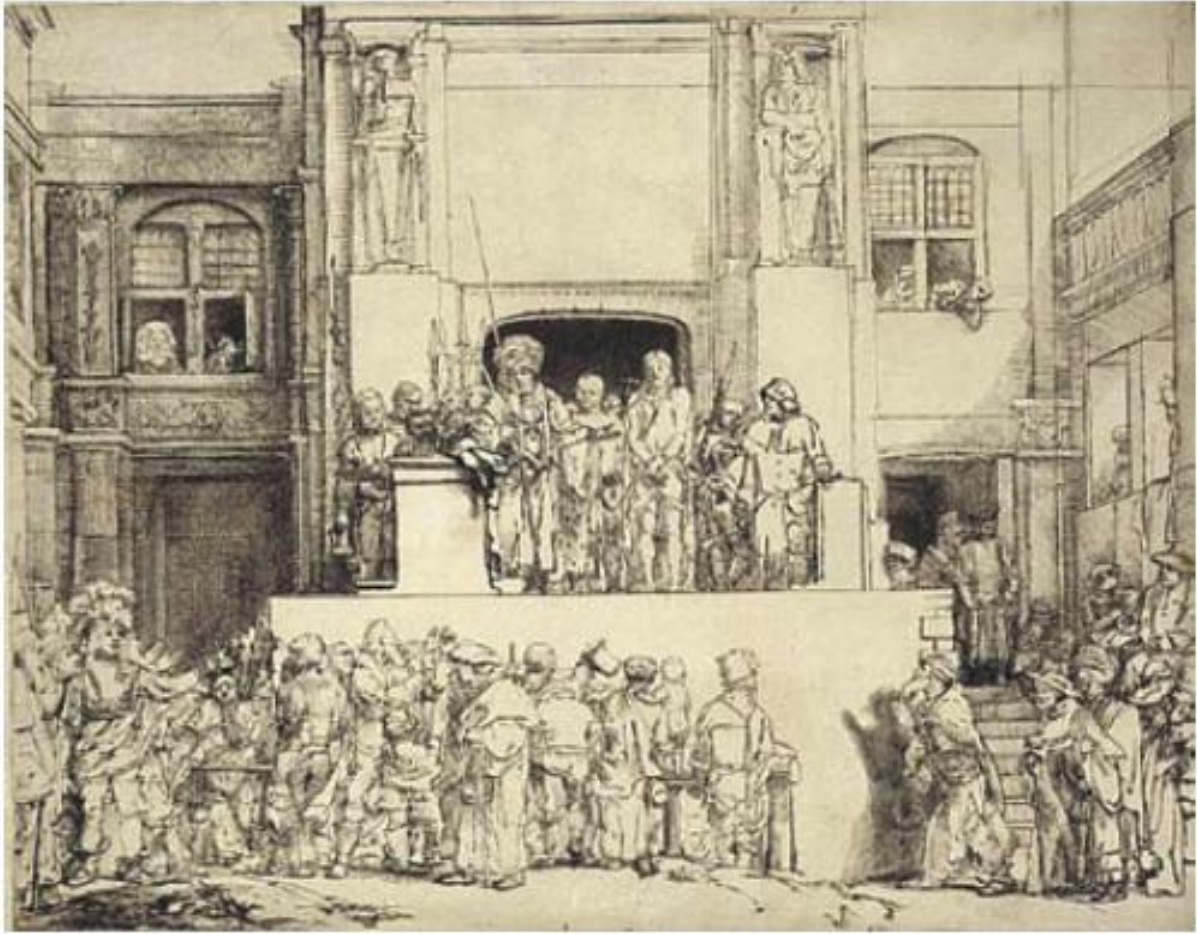
Stare Grčke i niz groznih propadanja europske civilizacije koji se odražavaju u odzvanjajućim egzistencijalističkim krizama izvornog Rimskog carstva i njegovih triju glavnih nasljednika do sada.

Posredni učinak sadašnjeg mišljenja kojeg predstavlja tekst izvještaja WBGUa, nije, u načelu, ne ništa drugo nego prijedlog pakta u ime programa velikog novog mračnog vijeka civilizacije, koji bi naličio, no bio gori od, prijašnjeg, nakon uspona izvornog Rimskog carstva uz pomoć Oktavijana, svećenika Mitre, i rogatih jaraca otoka Caprija. Ukratko, budite svjedoci te borbe kršćanstva protiv Rimskog carstva, za koju je znak bila naredba, koju je lično izdao rimski car sjedeći tada na otoku Capriju, za raspinjanje Isusa Krista, i naredbe kasnijih nasljednika za raspinjanje apostola Petra i Pavla.

Takve su, zaključno, glavne crte činjenica glede problema, kojeg ovdje razmatramo. Upravo taj obrazac izražava veliko načelo u vidu spleta evolucije živih bića općenito, i evolucije stvaralačkih umnih moći samog čovječanstva, i to je bitna tema koju predstavljamo ovdje na razmatranje.

Nastupa vrijeme, gdje više nije moguće podnositi ikakvo takvo ovjekovječenje ovakve drevne oligarhijske tiranije koja je gospodarila životom našeg ljudskog roda. Lik čovjeka, i stvorenog na i čiji razvoj slijedi sliku i priliku Stvoritelja, mora se sad ostvariti i oživotvoriti oslobodivši se starog zla monetarističkog oblika oligarhijskog načela u sprezi s Delfima, načela zla svojstvenog tumačenju navedenog izvještaja WBGUa. Sloboda od starog zla tog oligarhijskog načela mora sad oživjeti, kao jedino pravilo zakona, kojeg se mora poticati među civiliziranim ljudima na planetu, pa čak i dalje.

Nije, stoga, dovoljno samo javno optužiti to drevno, urođeno zlo na koje podstrekači navedenog izvještaja WBGUa zavode Moramo potvrditi istinu koja mora zamijeniti i iskorijeniti takvu vrstu zla; nužno djelovanje nije prosto potkazivanje zabludjelog prijedloga; hitna je potreba zamijeniti ga s istinskim opisom prirode čovječanstva.

Kad bi se program ubojstva civilizacije WBGUa proveo, sišao bi na nas mračni vijek gori od svakog, nakon umorstva Isusa Krista koje je izvršilo Rimsko carstvo.

Na slici: Rembrandtov: „Ecce Homo“, ili „Krist predstavljen narodu“.

Zlonamjerna nakana koju navedeni rad WBGUa izražava, razrađen je u punom cvatu kao masovno ubilačka doktrina planetarnog genocida kojeg na stranicama **Frankfurter Allgemeine Zeitung**-a (FAZa) od 3. svibnja opisuje sadašnji šef WBGUa, prof. Dr. Hans Joachim Schellnhuber, CBE ['*Commander of the Order of the British Empire*' – '*Zapovjednik Reda Brit. Carstva*'], pod naslovom „Generationsvertrag VORVÄRTS zur NATUR“. To, ne pokazuje nikakvu razliku u načelu od dugostojeće doktrine britanskog princa Philipa, koju je postavio u spisima *World Wildlife Zaklade* (WWF), već izražava svojstveno zlo WWFa u još mnogo brutalnijem obliku čak i od onog kojeg su predstavili utemeljitelji WWFa ranije. To zlo, izraženo kao osnovni pravac britanske imperijalne doktrine od vremena Williama od Orangea Nove mletačke stranke odnosno njegove invazije na Britansko Otočje,

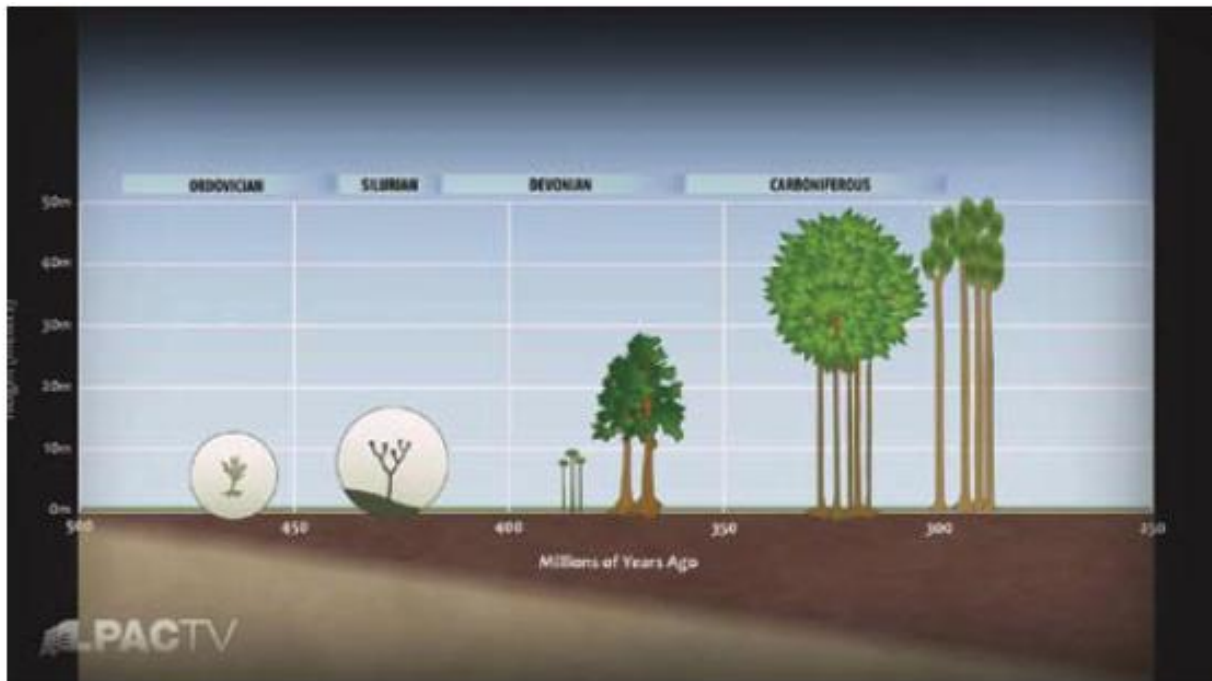
utjelovljeno je također kao prešutni izraz IIASAe, sa čijim govornikom sam imao prepirke glede znanstvene metode krajem 1970.-ih. To je doktrina genocida daleko gora od bilo čega što je propisao režim Adolfa Hitlera.

U međuvremenu, ako Barack Obama, sadašnji Predsjednik SADa, koji je funkcionalna marioneta Britanske monarhije i poklonik ove iste britanske politike, ostane na dužnosti, vjerojatno ne će biti ljudskog roda dostojnog tog imena kroz jedno ili više dolazećih pokoljenja. Papirologija koja predlaže hitnu (lipanj 2011.) uspostavu ovog novog plana planetarnog genocida, mnogo goreg od bilo čega predloženog od strane ratnodopskog režima Adolfa Hitlera, plan koji istječe iz zapadne i središnje Europe kojom drma britanska politika, plan koji predskazuje takvu sudbinu, ako ne dođe do hitno nužnog povratka

na osnovno načelo stvaranja naših osebnih Sjedinjenih Država, vrlo, vrlo skoro.

Čitajte neobično jasan jezik dvaju ovdje naznačenih izvještaja WGBUa, da biste mogli naučiti što su agenti Britanske monarhije istresli,

sustavno protuentropijski, od ranih početaka do sadašnjih zadnjih nalaza pred nama. Ustvari, ti činjenični nalazi od pola milijarde godina predložuju nam, da je takozvani „Drugi zakon termodinamike“, uvijek bio laž i znanstvena prijevara.² Na nesreću, imamo obilje ljudske

LPAC-TV

Podatci prošlih pola milijarde godina biosferskog razvoja pokazuju da je takozvani „Drugi zakon termodinamike“ uvijek bio znanstvena prijevara. Ova slika iz video zapisa (na engleskom) „Ekonomija Noosfere: Platforma Hiper-mora“ (<http://larouchepac.com/node/18085>) prikazuje samorazvoj biljnog života na Zemlji.

za zasad planiranu uspostavu u lipnju 2011., kao politiku genocida izrečenu protiv naroda članica nacija EURO organizacije, a podrazumijeva se i protiv čitavog svijeta.

I. STVARALAČKO NAČELO

Proučavanje života na Zemlji, kao što čine moji suradnici, temelji se sada, u velikoj mjeri, na nakupljenim fosilnim i drugim nalazima tijekom prethodnog razdoblja od po prilici pola milijarde godina. Ovi znanstveni dokazi pružaju nam niz ontološki različitih faza očitog samorazvoja oblika života kojeg je utjecaj naše galaksije vodio kroz razvoj uzastopno kvalitativnih faza života i njegovih učinaka. Zbroj tih gotovo pola milijarde godina tog značajnog raspona dokaza, ukazuje nam da se proces koji se odvijao pod uvjetima oblikovanih nadmoćnom silom ove galaksije, proces koji je bio svojstveno,

lakomislenosti glede takvih trulih mamaca, kao što se može vidjeti na mnogim vodećim sveučilištima, i drugdje, naročito u razdoblju od sredine do kraja 19. stoljeća.

Upravo je stvar sveukupnosti onog što znamo u znanosti do današnjeg dana da je ovaj galaktički posložen proces promjene bio svojstveno protuentropijski glede niza uzastopnih vrsta, kao što je taj pojam poređaja vrsta za nas definiran, danas, relevantnim primjenama slijeda kojeg naglašava osnovica koju nalazimo samo u otkrićima Bernharda Riemanna, kao naprimjer u

² Opsežno video izvješće o tim nalascima nalazi se u pripremi za rano prikazivanje. Vidi izvješće o radu Maxa Plancka već objavljenom u LPACovom video zapisu, čiji je autor Jason Ross, član 'podrumskog tima' (www.larouchepac.com/node/18081, na engleskom).

njegovoj docentskoj dizertaciji iz 1854.g. To nam pruža temelj na kojem možemo učvrstiti svoj uvid u taj temeljito revolucionarni slijed univerzalno kvalitativnih i dalekosežnih napredaka znanosti fizike čiji plodovi se povezuju, specifično i najistaknutije s dostignućima akademika V.I. Vernadskog.

Kad se opseg istraživanja, svrstanih pod naslove radova Riemanna i Vernadskog, primjeni na slučaj čovječanstva, otvorit ćemo si novu dimenziju kvalitativne promjene, iznad one nad svim drugim živim vrstama, s kojom se sad suočavaju znanstvenici kvalificirani za ova područja.

Svi procesi postojanja, kad ih se uzme kao predikate cjeline takvog procesa, urođeno su protuentropijski; no od svih nama znanih vrsta u sadašnjosti i prošlosti, za sada, samo ljudski rod pokazuje to načelo svojevollnog stvaralaštva koje je očevidan dokaz potencijala u slučaju čovječanstva.³

No ovom činjenicom ne završavaju dublje, dalekosežnije posljedice našeg stvarnog znanja. U tom smislu, razmotrite postojeće očevidne simbolične dokaze mogućeg izumiranja našeg ljudskog roda unutar granica ovog Sunčevog sustava, ako čovječanstvo, sada, prihvati ovu sotonsku dogmu koju je ocrtao britanski nadahnuta, očito genocidna doktrina WBGUa koja su sad istovarili kao doktrinu koju treba u širem smislu nametnuti cijelom kontinentu kao buduću sudbinu naroda EURO sustava.

Opstanak vrsta

Već navedeni nalaz dokaza ranijih oblika života na ovom planetu, obuhvaća galaktički usmjereni obrazac napretka vrsta, i time, sustavni dokaz valova uništenja većine vrsta koje su ovdje živjele, da bi napravile mjesta za naprednije vrste. Kao što sam naveo ranije, svemir je, prema autoritetima kao Riemann i Vernadski, svojstveno stvaralački; no samo je

³ Kad razmatramo položaj našeg Sunčevog sustava kao novijeg gosta naše galaksije, ne možemo tvrditi da oblici života koji pokazuju naš svojstveni, očigledno jedinstven, potencijal svojevollnog stvaralaštva, ne postoje čak i unutar nekog drugog dijela naše relativno prostrane galaksije.

čovjek svojevollno kreativan. Kad bi čovječanstvo, naglo, prestalo biti kreativno, što nam ustvari propisuje dogma WBGUa, kao što također predlaže *World Wildlife Zaklada* princa Philipa za današnjicu, nastavak opstanka naše vrste bio bi u relativno skoroj pogibelji. Oni koji su odabrali ukazanu dogmu WBGUa, koja u načelu i nije nimalo različita od nakane doktrine kao ove britanskog princa Philipa, i koju su sasvim sigurno Britanci i njima srodni izvori diktirali nekim prilično naivnim Njemcima, ti su time odabrali put koji vodi u izumiranje čovječanstva. Put kojeg ucrtava WBGU, ili svaki slični put, ustvari je program genocida kojeg namjeravaju pokrenuti pod sadašnjim globalnim političko ekonomskim i galaktičkim uslovima nadolazećeg galaktičkog pomaka ka napretku.

Nijedna kultura na ovom planetu ne bi mogla preživjeti ove okolnosti koje WBGU plan određuje. Svi koji se ne odupru ovakvim britanskim spletkama kao ovim predstavljenim u objavljenom izvješću sada pri ruci, na bilo kojem dijelu planeta, bili oni, naprimjer, nominalno kršćani, židovi ili muslimani, ne bi mogli izbjeći samoskrojeno odredište zasluženog izumiranja, koje se podrazumijeva pod navedenim posljedicama izvješća WBGUa.

Među najjednostavnije od odsudnih činjenica koje se glede ovog treba razmotriti, spada uloga povećanja relativne gustoće protoka energije, nužne za sprječavanje pada čovječanstva u iste bezizlazne okolnosti postojanja kao što je bio slučaj svih drugih izumrlih vrsta životinjskog roda na ovom planetu.

Ovu ideju oslikava na relativno najjednostavniji način evidencija postupnih promjena na sve više razine relativne gustoće protoka energije potrebne održavanju svake ljudske kulture čak i na određenoj utvrđenoj razini gustoće protoka energije za stanovništvo te kulture uzeto kao cjelinu. Nulti rast gustoće protoka energije društva predstavlja kulturnu smrt, proces koji, kad ga se tvrdoglavo provodi do kraja kojeg WBGU postavlja, recept je izumiranja svake vrste postojeće ljudske kulture, i, konačno, izumiranje samog ljudskog roda.

Uzevši u obzir namjerno orkestrirani katastrofalni pad zaliha hrane i drugih

potrepština ljudskog života unutar postojećih kultura danas, fizičko ekonomski učinak uspostavljanja politike WBGUa za Europu, bio bi neposredno pokretanje opće propasti civilizacije, prvo u transatlantskim područjima, a zatim, ubrzo nakon toga, na čitavom planetu.

Da bismo osigurali nužni smjer, naviše, suprotno ogavnom fanaticizmu izraženom prijedlogom WBGUa u ovom slučaju, zahtjeva postupno više gustoće protoka energije prinosa po glavi i potrošnje u funkcionalnom životu društava. To danas znači isticanje ne pukih poboljšanih oblika nuklearne fisijske energije, već termonuklearnu fuziji, i, na vidiku, primjenu reakcije materije i antimaterije.

Isto tako znači, kao što je slučaj u novom nasrtu opasnosti sadašnjeg faznog pomaka u našoj galaksiji, porast „gustoće“ energije nužan društvu da bi omogućilo obranu protiv tih novih uvjeta koje čovječanstvo, do sada, nikad nije suočilo, prijeteće okolnosti koje se već naziru u sadašnjoj promjeni Sunčevog sus-tava u odnosu na prostranstvo naše galaksije.

Izvor ove opasnosti

Suprotno onim perverznom mišljenjima sličnim pritisku ovog postojećeg izvješća WBGUa koji sebe zovu znanstvenicima, ili koji uporno tvrde da su zemljotresi, vulkanske erupcije, i slijed tornada prirodno nepredvidivi, načelo uspješnog predviđanja odjek je jedinstveno izvornog, i iscrpno opisanog otkrića zakonitosti gravitacije Johannes Keplera. Dvije međusobno različite odlike osjetilnog zapažanja, vizuelna i harmonička, bile su nužne za određivanje vrijednosti koja ne pripada nijednom od njih dvoje. Slično tome, u predviđanju prirodnih pojava, i slično tome, bitno je usporediti

mjerenja kvalitativno različitih sklopova podataka koji su po svom učinku slični osjetilnim zapažanjima; što je veća raznolikost takvih gotovo načelnih, usporedivih razmatranja uzetih u obzir, to je veća točnost koju stručni prognostičari mogu postići.

Moji suradnici, i značajni krugovi s kojima su se savjetovali, pokazali su da se to također može primijeniti na nužno poimanje takve građe kao što su tornada, kao i na vjerojatnost predviđanja rastućeg mnoštva događaja [nastalih] razmatranjem sadašnjih galaktičkih prilika.

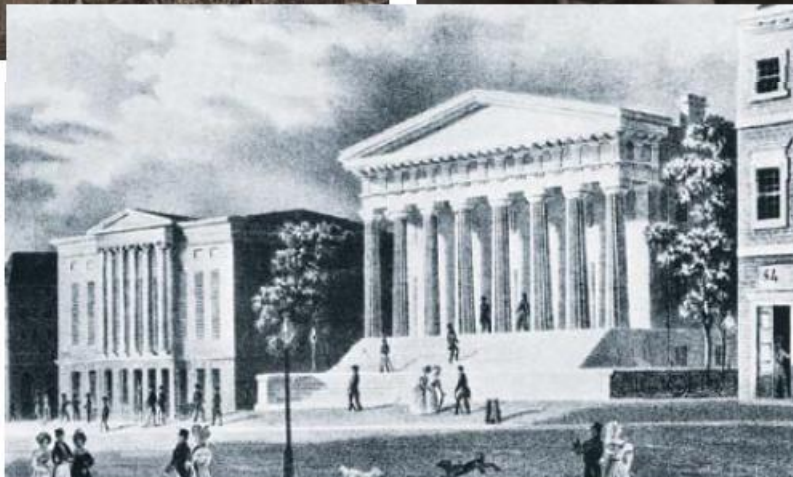
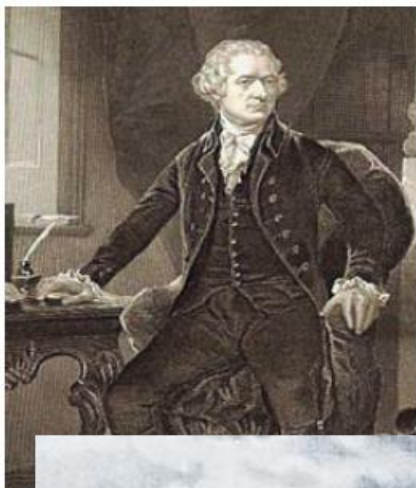
Ovako izražene činjenice su nove glede sve veće

Perverzno mišljenje izvješća WBGUa, da potresi, vulkani, i tornada nisu poredvidivi, sasvim jasno obara metoda Keplerovog otkrića zakonitosti gravitacije u 17. stoljeću. Na slici, erupcija vulkana Stromboli (otok Stromboli u Sredozemnom moru), u veljači 1969.

pozornosti koju dobivaju; no, u načelu, razmatranje dokaza upravo takvih opasnih razvoja događaja, vodi pažljivo znanstveno istraživanje ne samo glede uzročnih gledišta takvih pojava, već i domišljatih načina kojima bi se čovječanstvo moglo uhvatiti u koštac s takvim događajima. Poteškoća, u zadnje vrijeme, ležala je u tome što lijek svih takvih izazova zahtijeva sve veće čovjekove izdatke u njegovim nastojanjima, koji obično nisu raspoloživi bez porasta napora i resursa veće gustoće protoka energije po glavi i po četvornom kilometru.

Prema tome, znanstveno predviđanje zemljotresa, vulkanskih erupcija i tornada, zahtijeva

Utjecajem Benjamina Franklina, mladi genij Alexander Hamilton predložio je da se ratni dugovi [saveznih] država dodijele kreditu Savezne vlade, putem nacionalne banke. Time je zamisao „savršenije unije“ postao kamen zaglavni Ustava SADa. Na slici, Hamilton, Franklin i Prva banka Sjedinjenih Država.

načine i sredstva za selidbu ugroženog stanovništva na sigurno mjesto, i gospodarski potencijal obnove nastale štete, kao trošak kojeg treba absorbirati, ako odaberemo takav kurs, unutar pojačanih proizvodnih kapaciteta, po glavi i po četvornom kilometru određenog društva. Trebamo samo razmotriti katastrofe koje je umorstvo Predsjednika Johna F. Kennedyja, i potiskivanje njegove snažne oporbe pokretanju bezumnog i dugotrajnog rata u Indokini, izazvalo glede morala i fizičke dobrobiti Sjedinjenih Država, posebno kad se društvene posljedice porasta nemara i izopačenosti sve šireg dijela našeg stanovništva uzmu u obzir, ista egzistencijalistička društvena nemoralnost na kojoj počivaju lakovjernosti, i ustvari, čisto bezumlje, tih osakaćenih ličnosti sklonih toleriranju stvari kao što su ovi prijedlozi WBGUa.

Od ovih potonjih podložnih tome, imamo sljedeće najznačajnije saznanje iz povijesti koju do sad znamo.

Postanak prijedloga WBGUa, iako izravno dolazi neposredno iz izvora bliskih Britancima, također ima i drevnije izvore, čiji se tipičan primjer vidi u posljedicama europskih kultura oko Sredozemlja kao što su drevni Babilon, Ahemenidsko (Perzijsko) carstvo, Trojanski rat, Peloponeski rat, i uspon slijeda Rimskih carstava Rima, Bizanta, izvornog mletačkog monetarističkog oblika znatnog pod imenom križarski sustav, i Britanskog carstva, okota kojeg znamo kao „novo, četvrto“ Rimsko carstvo uspostavljeno sarpijskom inicijativom Novog mletačkog stijega osvajača Williama od Orangea, i pokrenutog pod punim vjetrom spletom sastojaka takozvanog Sedmogodišnjeg rata i 'rimsko-imperi-

jalnih' reformi koje je lord Shelburne pokrenuo.

Europsku povijest, naročito nakon vremena nad kojim su se Solon Atenjanin, Sokrat i Platon zgražali kao oličenjem vladavine delfskog kulta Apolona Dionizija, i takvih naknadnih, groznih gluparija kao što su Trojanski i Peloponeski ratovi, oblikovalo je u prevladavajućoj mjeri načelo, znano kao „oligarhijsko načelo“, poredak pod čijom vladavinom opterećenje zvano oligarhija držalo je ograničenu i utučenu masu ljudi poput virtualne stoke, a takav poredak se nastavio i u modernim vremenima pod prevlasti monetarističkog sustava koji je još uvijek prava bit Britanskog carstva, u sadašnjem vremenu, kao što je to danas slučaj u Africi: to Britansko carstvo je istinski porobljivač postojećeg sustava *Eura* kontinentalnih europskih zarobljenika.

Pokušaj carstva, kao što je monetarističko Britansko carstvo, jedino značajno carstvo koje djeluje u svijetu danas, imao je tešku zadaću

držanja ravnoteže između želje za moću same imperijalne oligarhije, uzimajući u obzir prednosti znanstvenih i srodnih saznanja, no ne puštajući podanike da djeluju na načine koji ne dopuštaju vladanim podanicima dojam njihove vlastite sposobnosti živjeti i raditi na način koji bi općem pučanstvu omogućio osloboditi se dodijeljene uloge virtualne stoke u vlasništvu vladajuće oligarhije. Svojevoljni vidovi podaništva mnogih afričkih robova prevezenih, za dobrobit Britanskog carstva od strane kraljevskih španjolskih lakeja, u Sjedinjene Države, i divljačkih napora Britanskog carstva u stvaranju i održavanju Konfederacije uz pomoć krugova pod kontrolom Londona kao što je prikriveno izdajnička „Jacksonovska demokracija“, pružaju tipičan primjer.

Sjedinjene Države su uvijek bile glavni izvor muke koju su britanske carske vladajuće kaste uživale glede toga. No, razlika sada je da se čitav svijet razvio do te mjere da se sposobnost održati sadašnju stopu rasta svjetskog pučanstva ne bi mogla postići bez podizanja razine znanstvene i srodne kulture na razinu društva usmjerenog na slijed etapa nuklearne fisije i buduće termonuklearne fuzije kao glavnih izvora energije. To zahtjeva razvoj umnog života naroda na razine iznad sposobnosti ovog sadašnjeg globalno raširenog ustvari Britanskog carstva. Punctum saliens egzistencijalističke krize koje to stavlja pred Britansko carstvo i njegove slugane Wall Streeta i sličnih sluganstava, zahtjeva splet učinaka uništenja naših Sjedinjenih Država, i potiskivanja čitavog svjetskog pučanstva na relativno sićušnu razinu gustoće napučenosti, vjerojatno mnogo manju od dvije milijarde stanovnika.

Spojite takav britanski oligarhijski plan sa sadašnjim nasrtom razvoja događaja u Sunčevom sustavu i njegovom odnosu prema svojoj galaksiji, i izgledi izumiranja čovječanstva su potencijalno pušteni u pogon.

Točno je takav problem kojeg postavlja jasni jezik nacрта politike WBGUa.

II. EKONOMIJA I LJUDSKI UM

Moderno europsko usvajanje doktrine zloglasnog Paola Sarpija, uvelo je preinake ranije,

aristotelovske vrste oligarhijskog načela Delfskog kulta, doktrine koja je sirovi redukcionizam usadila u uvjetovane navike odgovarajućeg pučanstva. To je doktrina današnjeg Britanskog carstva, jedne od inih žrtava takvog naučavanja, kao što Adam Smithova **Teorija moralnih osjećaja** iz 1759. predstavlja takvu tvrdnju. Prema Smithovoj tvrdnji, ljudsko znanje ograničeno je na osjetilno percipirana iskustva dojmova užitka-boli, bez ikakvog razmatranja postojanja stvarno znanstvenih načela.

Pod tom patetičkom primjenom na život, često zvanom „empirizam“, radi se o, kako je Adam Smith sam isticao u 1759.-oj: „Glad, žeđ, strast koja sjedinjuje dva spola, ljubav užitka, i strah od boli, potiče nas na primjenu tih sredstava zbog njih samih, bez ikakva obzira na njihovo stremljenje prema dobronamjernim ciljevima koje je veliki Upravitelj prirode njima nakanio proizvesti.“ Kad se ovaj smisao Smitha pomnije razmotri, primorani smo raspoznati da se pojam aktualne „istine“ isključuje iz razmatranja koja se odnose na određivanje zakonitosti; istinu, gdje efikasna fizikalna znanost služi kao učinkovita norma istinosti, ideolozi povezani s takvim Smithom, stavljaju u stranu da bi počistili svaku oporbu raznim proizvoljnim oblicima pukog mišljenja, koje je u skladu s takvim modernim primjenjenim primjerima kao što je Liberalizam u sprezi s mletačkom baštinom Paola Sarpija.

Djelotvorno neuvažavanje istinosti, svojstveno modernom Liberalizmu kao, ranije, njegovim drevnim i srednjovjekovnim prethodnicima, poprima svoj približno sveopći izraz u nesmotrenom prevladavajućem pojmu zakona, naprimjer u obliku praktičkog obožavanja Mamona, odnosno kako ga danas zovemo *monetarizma*.

Naprimjer, u svakom kompetentnom obliku fizikalne znanosti, rast, ili puko održavanje razina života pučanstva, vodi se pomoću pozivanja na univerzalne fizičke zakonitosti, ili razumno približne djelotvornosti takvih zakonitosti. Monetarizam u pravilu isključuje takva razmatranja kao nužni izraz samog monetarističkog načela, kao što se sada naširoko može oslikati usmjerenjima moralne i fizičke beskorisnosti takvih prilika kao što su špekulacije na Londonskom tržištu i Wall Streetu, gdje se

trguje u biti fiktivnim potraživanjima monetarnog bogatstva: puko nominalno bogatstvo, kao što su bilijuni američkih dolara lažno prikazani kao da predstavljaju bogatstvo koje je izraslo nakon jeseni 2007.g.

Usvajanje ovakvih monetarističkih planova može se slijediti do raznoraznih drevnih imperijalnih i sličnih izvora, kao naprimjer kroz slijed faza moralnog i drugog propadanja koje je doživjelo nekad uspješno, predsemitsko, drevno izopačenje Sumerije, od sustava „najma luka i strijele“ do monetarističkog sustava, kao i kod izopačenja Babilona kasnije, te Perzijskog carstva iza toga. No, matricu za nastanak drevnog Sredozemnog sustava treba povezati s usponom moći i upliva izričito pomorskih kultura u Sredozemlju, a tipičan primjer bio bi razvoj temeljito utjecajnih prijevara od strane Delfskog kulta koji je, ustvari, jezgra tradicije oligarhijskih oblika europskih i proširenih europskih kultura i njihovih monetarističkih sustava nakon pada Perzijskog carstva u ruke imperijalnog oblika pomorske kulture, i naknadne asimilacije ostataka Tira i Perzijskog carstva, u splet uspostavljen na otoku Capriju, posredstvom uloge Oktavijana, kao Rimsko carstvo. Uloga svećenstva Mitre u pregovorima s Oktavijanom na Capriju, potvrđuje taj smisao.

U tim drevnim i kasnijim postupanjima vodeći do modernog, po svemu sudeći bankrotiranog Britanskog carstva danas, vladavina monetarizma, kao takvog, bila je temeljem slijeda carstava koja su bila odlika europske kulture kao takove, do sadašnjeg dana. Proizvoljno procjenjivanje u sprezi s imperijalno regulirane uporabe novca, kao naprimjer sa ili bez zlata ili srebra kao temelja, vladalo je kulturom sa središtem oko Sredozemlja kroz razdoblja sadašnjeg nasrta opće propasti cjelokupnog sadašnjeg transatlantskog vida svjetskog monetarističkog sustava. Sve četiri faze monetarizma, od sustava monetarizma povezanog s mjestom Delfskog kulta, i, najznačajnije, uspostave prvog Rimskog carstva, treba shvatiti usporedbom suprotnosti monetarističkog sustava od jedinstvenosti kreditnog sustava, kao alternative monetarizmu, kreditnog sustava prvotno uspostavljenog u modernom zakonu pod Britanskom kolonijom Massachusettsa prije Williama od Orangea, kao

američko načelo u opsežnijem obliku kao protumonetaristički nacrt svojstven nacrtu Saveznog ustava SADa s kojim je podloga kreditni sustav radije nego monetaristički sustavom.

Nakon tog potonjeg vremena, povijest transatlantskog svijeta, i također šire od toga, vrtila se oko sistematskih različitosti između europskih monetarističkih sustava i njihovih širih produžetka, i suprotnog stanovišta gospodarskih procijenjivanja, stanovišta kreditnog sustava, specifičnog razvoju koji je postao temeljna podloga cjelokupnog Ustava Sjedinjenih Država, a to je Predgovor tog Ustava.

Sprega *Pinetree* ['Borovih'] šilinga razrađenog pod izvornom poveljom kolonije Massachusettskog zaljeva, prije značajnog divljanja Williama od Orangea, sve do, kasnije, Saveznog ustava SADa, bila je, u biti, kao što podatci pregovora vodeći do usvajanja čak i same ideje Saveznog ustava pokazuju, sljedeća.

Ratni dugovi koji su nakupile pobjedničke bivše Britanske kolonije u Americi, bili su tada monetarni dugovi novo nastalih država Savezne američke unije. U tim okolnostima, Alexander Hamilton, mladi genije pod utjecajem Benjamina Franklina, predložio je rješenje: da se ratni dugovi dotičnih država novo osigurane nacije dodijele kreditu ostvarene Savezne vlade, radije nego raznim državama [Unije]. Stanovište „savršenijeg sjedinjenja“ koje je Hamiltonova inicijativa isticala, prouzrokovalo je naznaku egzistencijalističke odlike lijeka za ove prilike, izražene u obliku koji je postao kamen zaglavni stvaranja Saveznog ustava SADa. Temelj tog Ustava brižljivo je pohranjen i njegov temeljni zakon, uistinu, njegovo načelo svakog zakona, izraženo je u Predgovoru tog Ustava. Svako suprotno stanovište glede nakane tog Ustava je neupućena besmislica.⁴

Opće svojstvo smješteno tako među 'Borove' šilinge Massachusettsa i Saveznog sustava SADa i njihovog ustavnog dolara, nalazi se u biti u

⁴ Vidi Nancy Spannaus, „Radii se o načelu: Ekonomija Alexandera Hamiltona stvorila je naš Ustav“, <http://www.schiller-institut.de/hrvatski/AlexanderHamilton1210.pdf>

sistematskoj prirodi razlike između američkog ustavnog oblika kreditnog sustava, i tipično europskog monetarističkog sustava.

Da bi se osiguralo kompetentno shvaćanje ovih navedenih razmatranja, moramo uzeti u obzir, kao najvažniji čimbenik, poteškoću obrane našeg novorođenog američkog ustavnog oblika samovladavine pod okolnostima uvedenim pod utjecajem lorda Shelburnea, tiranina i stalnog prebivalta Britanske Istočnoindijske tvrtke. Uspon podrazumijevajućeg Britanskog carstva uspostavljenog Pariškim mirovnim ugovorom 1763.g., i njegovo oblikovanje u konsolidiranu organizaciju kao Britansko carstvo, od 1782.g., pod vodstvom Shelburnea Istočnoindijske tvrtke, postalo je glavni izvor poteškoća nastojanja oko očuvanja nedavno uspostavljenih SAD.

Francuska revolucija bila je ključni dio operacija čije je središte bila uloga Shelburnea i Shelburneovih slugana kao Adam Smith i u vodećem smislu značajna uloga Jeremyja Benthama u novom MVPu ['Foreign Office-u'] kojeg je stvorio Shelburne i kroz koji su organizirali krizu Francuske revolucije. Izdajnik Aaron Burr, koji je bio osnivač Manhattanske banke a i Benthamov slugan, koji je izdajnički djelovao unutar okvira novih Sjedinjenih Država, dobar je primjer kao i srodni slučaj britanske (Wall Street) marionete i jednokratni Aaron Burrov 'mlađi' suučesnik Andrew Jackson, itd, itd. Bankari Bostona i Manhattana bili su tipičan lik britanske carske ruke (neki bi rekli „izdajničke“) u unutarnjim i vanjskim poslovima naših Sjedinjenih Država, većinom vremena, obuhvaćajući, najupečatljivije sadašnje Predsjedništvo SADa, od vremena francuske krize 1789.g.

Jednom kad smo ova upravo predstavljena razmatranja izrekli, oslobodili smo se u dovoljnoj mjeri tih izrečenih vrsta razmatranja da bismo se mogli prihvatiti, sada, problema monetarizma kao urođeno imperijalnog sustava, baš u istoj tradiciji kao izvorno Rimsko carstvo. Kolonije ili njihova sličnost ne čine tu tradiciju Rimskog carstva utjelovljenog u sadašnjem britanskom sustavu imperijalizma čije je središte u pojmu Zajednice naroda ['Commonwealth'-a]. Imperijalna moć ontološki leži unutar monetarističkog sustava, a Britanska imperijalna moć, koju je nekoć do temelja uzdrmao

Predsjednik Franklin Roosevelt, i nanovo poslije Predsjednik John F. Kennedy, nad kojim je izvršeno umorstvo zbog onog što su britanski interesi i interesi Wall Streeta smatrali smrtnom povredom svojih zajedničkih tradicija, baš kao što to isto Britansko carstvo djeluje, putem instrumenata kao što su prijedlozi WBGUa, sa svrhom dugo pripremanog, sad najavljenog britanskog plana globalnog uništenja civilizacije, gdje se sve to čini u provođenju britanske imperijalne nakane stalnog isključivo jedincatog svjetskog carstva, koje je, u ovom času, glavni neprijatelj svih nacija i naroda sada. Sadašnji Predsjednik Sjedinjenih Država je, iako sasvim određeno umobolan prema odredbama odgovarajućeg američkog zakona, trenutni primjer oruđa Britanskog carstva, baš kao što postojeći objavljeni WBGUov nacrt izražava točno određeni britanski, radije nego njemački, monetaristički a također i pro-genocidni interes. Izražava postojeći interes i besramno proglašene nakane britanskog princa Philipa i njegovog nominalnog sadašnjeg političkog nasljednika.

U novije vrijeme, pod prevarantskim postavkama aktualnog zakona u sprezi s britanskom imperijalnom dogmom neslavnog, pokojnog Adama Smitha i njegovih sadašnjih lakovjernika koji čekaju svoju priliku, ne postoji u zakonu nikakva znanstvena istina. Kao bilijuni lažnog duga nastalog pod sadašnjim i neposrednim prijašnjim Predsjednikom SADa, isti prljavi trik upotrebljen je nad žrtvama onog „euro“ sustava pokrenutog u svrhu silovanja Njemačke i zamiješenog zajedničkom mjerodavnosti britanske premijerke Margarete Thatcher, francuskog Predsjednika François-a Mitteranda, i američkog suglasnog ortaka, Predsjednika Georgea H.W. Busha, gdje je ovaj potonji sin istog Prescottta Busha koji je izdao novčana sredstva u svrhu osiguranja pozicije Adolfa Hitlera za budućeg, od Britanije odabranog, tiranina Njemačke.

Sve što je Hitler učinio kao diktator u Njemačkoj, nosilo je istu karakteristiku koju su britanski pokrovitelji Hitlerove karijere na njegovom položaju početno, prije pada Francuske, namijenili.⁵ Ta činjenica, ma koliko bila

⁵ Nakana britansko-francuskih namjera glede toga, bile su osigurati obvezi nacista za rat Njemačke prvo sa Sovjetskim Savezom; no to je imalo dublje

neugodna za neke uglednike, gorka je istina uspona Hitlera na vlast, ista istina svojstvena britanskoj doktrini koju ističu nominalno njemački pokrovitelji WBGUa sada. To je plan objedinjenja kontinentalne Europe (a također i Sjedinjenih Država) u stanje britanskog licemjernog lutkarstva pod marionetskim Predsjednikom Barackom Obamom, licemjerstvo dosljedno, do pretjerane mjere, s dugotrajnim programima britanskog princa Philipa, odnosno njegove „ćaknute 'šišmiš' “ *World Wildlife Zaklade* (WWF).

Ove stvari, na koje sam se osvrnuo ovdje i sada, nisu stvar mišljenja, niti britanskog maštanja, već su znanstvena činjenica. Pređimo sad, što je brže moguće, na jezgru problema pri ruci.

Ukratko: Ludilo Adama Smitha

Adama Smitha, koji je tada bio pisac svoje *Teorije moralnih osjećaja* iz 1759.g., pobjednički lord Shelburne imenovao ga je 1763. za ulogu ličnog obavještajca protiv Amerikanaca i Francuske u korist imperijalnih namjera Britanske Istočnoindijske tvrtke. Kasnije, oko 1782.g. Shelburne je koristio Smitha i Jeremyja

posljedice koje njemačke vojne i druge institucije nisu bile voljne prihvatiti čak ni od diktatora Hitlera kojeg su Britanci smatrali svojom kreacijom i predodređenom marionetom krugova *Bank of England*. Nakon izglednog slabljenja njemačkog Wehrmachta u pretpostavljenom napadu na Sovjetski Savez uz obilno krvoproliće, Britanci su namjeravali zabaviti se sa SADom u skladu s ranijim britansko-japanskim ugovorom iz ranih 1920.-ih o uništenju pomorske baze u Pearl Harboru. Organizirani slom Francuske stavio je Britaniju u očajničke prilike. Međutim, jednom kad je Predsjednik Franklin Roosevelt preminuo, Britanije se povratila na svoju raniju nakanu uništenja Sjedinjenih Država; umorstvo Predsjednika Johna F. Kennedyja (i kasnije, njegovog brata Roberta) bilo je „u znaku nužde“ zbog tvrdoglavog odbijanja Predsjednika Kennedyja da uplete Sjedinjene Države u iscrpljujući rat u Jugoistočnoj Aziji. Nakana Britanskog carstva protiv Sjedinjenih Država je vladajuća britanska strategija danas; britansko iskorištavanje nominalno njemačkog postupka na osnovu WBGUovih namjera sad u toku izraz je tog preokreta u britanskoj politici, povratak na nakane ranih 1920.-ih sada prekrojenih pomoću masivnih britanskih financiranja kupljenih i plaćenih izbora britanski stvorene marionete Predsjednika znanog kao Barack Obama.

Iz Adam Smithove *Teorije moralnih osjećaja* iz 1759.:

„Glad, žeđ, strast koja ujedinjuje dva spola, ljubav užitka, i strah od boli, potiču nas primijeniti ta sredstva zbog njih samih, a bez ikakvog obzira prema njihovoj sklonosti ka dobrotvornim svrhama koje je veliki Upravitelj nakano njima proizvesti.“

Benthama, kao svoje ključno oruđe kojim se koristio da bi nacije, koje su davale potporu američkoj borbi, obuhvaćajući Francusku, Španjolsku, i Rusiju, stavio na metu za uništenje. Bentham je bio ključ vođenja operacija protiv Francuske u korist Britanskog MVPa kojeg je Shelburne upravo osnovao tijekom te iste godine.

Smithova i Benthamova meta uglavnom je bilo postojanje samih Sjedinjenih Država, ali isto tako onih nacija koje su pomogle pobjedničkom postojanju Sjedinjenih Država. Uloga Britanskog MVPa [Foreign Office-a] u aferi „Kraljičine ogrlice“, bila je odsudna odlika tog truda da odvrati od novo osnovanih Sjedinjenih Država njihove europske simpatizere iz redova onih kontinentalnih nacija koje su bile namamljene u ludost Sedmogodišnjeg rata koji je tim načinom osigurao postanak aktualnog Britanskog carstva.

Toliko o relevantnoj političkoj povijesti građe koju razmatramo, a sad moramo obratiti pozornost na znanost glede te stvari: znanost koja razlikuje ljudski rod od svih drugih znanih oblika života.

Ne postoji nikakvo prikladano viđenje građe ovog postojećeg izvješća osim sa stajališta kojeg ja predstavjam, kako slijedi, s ove točke prikaza, dalje. Ukratko, moramo istražiti načela ekonomije s prednosti galaktičkog stajališta. Ova uporaba izraza „galaktičkog stajališta“ označava da su okolnosti evolucije, kroz prikladno odabranih pola milijarde godina fosilnih i srodnih ukazatelja koji se odnose na povijest života na planetu Zemlji, bile očigledno razrađene načelnim djelovanjem galaksije unutar koje se nalazi naš Sunčev sustav. Ta uloga galaksije se širi putem uloge našeg Sunčevog sustava, na podrazumijevanu povijest predočenu pomoću nakupljenih fosilnih pokazatelje, glede povijesti uspona i padova postojanja različitih slojeva oblika života na Zemlji.

Najznačajnije iznenađujuća činjenica izlučena ispitivanjima tih pola milijarde godina nakupljenih nalaza, leži u činjenici da je većina bivših postojećih vrsta oblika života nastalih kroz razdoblje dugo do pola milijarde godina, pretrpjela prorijeđenja masovnim izumiranjima. Evolucija živih vrsta, i odgovarajućih ustrojenja okoliša u kojima su živjela, proizvela je, kroz razdoblje od nekoliko milijuna godina, relativno najnoviju pojavu roda kojeg krase jedinstvena odlika, roda znanog kao čovječanstvo.

Široka matrica naše vlastite galaksije, obuhvaća ogroman asortiman zvjezdanih i srodnih pojava, usred kojih je naš Sunčev sustav praktički noviji došljak.

Najznačajnija činjenica glede tih pola milijarde godina galaktičke povijesti je osebujni način preživljavanja samog ljudskog roda, sve do vremenske točke kad ovo izvješće WBGUa stavlja britanski imperijalistički *spin* na tu činjenicu.

Jedinstveno iskustvo dragovoljne sposobnosti čovječanstva očuvati postojanje svog ljudskog roda, gdje nijedan drugi oblik života nije u stanju izjednačiti se u tome, treba pripisati osebujnoj različitosti potencijalnih moći ljudskog uma, moći

kojima nijedan drugi rod, koji prebiva na našem planetu, koliko znamo ne raspolaže. Najtipičniji izraz te različitosti je čovjekova uporaba raznoraznih oblika Prometejske vatre. U biti, samo uporaba slijeda sve viših oblika vatre, kao na primjer od paljenja grančica i drva, do termonuklearne fuzije koju sada razvijamo, omogućila je čovječanstvu ne samo da sačuva razinu od one koju možemo smatrati ljudskom primitivnom gustoćom napučenosti, do veličanstvenih brojeva i odlika individualnog razvoja građana nacija sada.

Nijedan drugi znani rod života nije bio sposoban kopirati tu sposobnost. Unatoč tome, skloni smo biti razumno optimistični glede vjerojatnosti roda sličnog našem vlastitom po odlikama ponašanja na, možda, nekom drugom sunčevom sustavu unutar ogromnog prostranstva naše vlastite galaksije, ili drugdje. Samo stanovište da bismo mi mogli biti jedini rod naše vrste, imalo bi sklonost biti izvorom velikog pesimizma, uzevši u obzir sadašnja kulturna usmjerenja na našem planetu, kad bismo mislili da nemamo ontoloških „rođaka“ drugdje unutar ovog strahovito velikog svemira.

No, za sada ovdje, ne kladimo se ni na šta. Sudbina čovječanstva pod sadašnjim naklonostima i znanim slučajevima, mora uživati punu snagu onog što moramo ostvariti da bi naš ljudski rod imao optimalnu šansu pred nadolazećim, galaktičkim prilikama, koje nikad dosad, po našem sadašnjem znanju, nije doživio nijedan rod kao naš vlastiti negdje drugdje.

Zašto ovaj plan WBGUa upravo sada?

Zasada dosta o tome. Prihvatimo da je uloga WBGUa u ovoj aferi kako to u žargonu kažemo uloga „njemačkog blente“ u planu pokrenutom u interesu britanske kraljevske dinastije. Zašto podrazumijevani britanski plan za takvu naglu, naveliko raširenu politiku genocida protiv ljudskog roda baš sada? Nemojte pregledati činjenicu da ovaj program kojeg WBGU naznačuje, znači pokositi ljudsko stanovništvo reda veličine više od pet milijardi ljudskih bića, na brzinu. Prihvatimo da je Britansko carstvo uvijek bilo u biti grabežljiva sila monetarističkog carstva; što znači ovaj opsežni genocid protiv stanovništva Britanskog carstva,

isto kao i protiv kontinentalnih Europejaca i Amerikanaca, među ostalim?

Jedini uvjerljivi odgovor na pitanje, što program WBGUa očito namjerava, jest da je Britansko carstvo odlučilo kako su im sve druge alternative, da sačuvaju samo carstvo, izmakle iz ruku. Pljačkanje postojećeg pučanstva svijeta očigledno više nije dobar odabir za mogućnosti [održanja] tog carstva. Prihvatimo da je više ili manje namjerna praksa kontrole pučanstva bila običaj izvornog Rimskog carstva i njegovih sljednika, no zašto takvo ogromno i dubinsko uništenje bogatstva za koje je Britansko carstvo uložilo takve ustrajne napore da ih stekne svim mogućim sredstvima, ranije? Uistinu, princ Philip jest naznačio plafon od dvije milijarde ljudi dopuštenog svjetskog pučanstva; zašto ovakav drastični i duboki rez ovim pretpostavljenim brzim koracima, i tako naglo? Je li Britanska monarhija najednom potpuno poludjela, ili neka čudesno zla nakana vreba ispod vanjštine predstavljene kao posljedice plana WBGUa? Sasvim sigurno, Britanci su očigledno sasvim ljudi; no, da su „toliko ljudi“ vrlo je provokativno.

Izvjescnost slučaja ukazuje da mete ove britanske politike globalnog genocida nisu ograničene na Europu i Sjedinjene Države, već podrazumijevaju i planove protiv pučanstva velikih naroda Azije. To je, doista, hotimični program genocida tako velikih razmjera. Ustvari, takav program predstavlja prijetnju samom nastavku postojanja ljudskog roda. Pitanje, „Zašto? Zašto? Zašto?“, odzvanja bez kraja.

Jasan praktičan odgovor takvim pitanjima je da se ovaj plan, kako ga je WGBU skicirao, mora, u svakom slučaju, definitivno iskorijeniti sada. Objesili smo na vješala mnoge optužene nacističke ortake za stvarne zločine koji nisu ni sjena ijedne od strahota koje tvrdnje WBGUa podrazumijevaju svojim prijedlozima. Iznad svih drugih obzira, cjelokupnost vrste plana predstavljenog tim izvješćem mora se odmah iskorijeniti jer je najgora od znanih hotimičnih zločina protiv čovječnosti zabilježenih u povijesti do ove točke, ne samo najgora od svih strahota zabilježenih u

pisanoj povijesti čovječanstva, već je to istinski sotonjska dimenzija zločina protiv čovječnosti.

Moramo se podsjetiti, da je, najzad, sam Adolf Hitler bio britanska kreacija. Domoljublje [neprirodno bolesno] ne smije biti alternativa kad carstvo čija se odlika podrazumijeva sotonjskom, promišlja o problemima dajući im životnu važnost. Podsjetite se samo što je Britanska istočnoindijska tvrtka počinila u Indiji.

Još važnije; već postojeća opasnost ljudskom pučanstvu, čak i bez zlonamjernog plana kojeg WGBU opisuje u njegovim prilično bitnim odlikama, sadašnja predpostojeca objektivna pogibeljna opasnost po čovječanstvo je već vrlo ozbiljna. Moramo usmjeriti civilizaciju u izravno suprotnom pravcu, što dalje od takvih protosotonjskih imperijalnih planova koji vuku korijene iz stečevine slijeda četiriju Rimskih carstva, u svrhu ubrzanog fizičko ekonomskog oporavka.

Ljudski um

Praktična razlika funkcije ljudskog uma, od svih drugih do sada znanih živih vrsta, leži u ironičnoj činjenici, da su sve kategorije života u znanom svemiru, kao što je te kategorije definirao splet rada Bernharda Riemanna i akademika V.I. Vernadskog, bile prirodno stvaralačke kao kategoričke vrste. Različitost čovjeka među tim vrstama je ta, što je čovjekovo stvaralaštvo svojevrijedno.

Ključ učinkovitog poimanja ove razlike treba tražiti u ispravno definiranom pojmu ljudskog „uma“. Ta odlika čovjekovog uma nalazi se uglavnom u, kako to svjesno raspoznajemo kao Klasičnu umjetničku maštu, oblik funkcioniranja Klasične mašte koja prelazi iz načela umjetničkog stvaralaštva na područje otkrića [fizikalnih zakonitosti] koje trebamo raspoznati da se podrazumijevaju u izlaganjima slavni modernih primjera kao što su kardinal Nikola Kuzanski u svom djelu *De docta ignorantia*. Čini se kao da u moći ljudske mašte „predstava“ prethodi ulozi „fizikalne znanosti“.

U prošlim vremenima, naprimjer u Njemačkoj, slavne ličnosti fizikalne znanosti ranog 20. stoljeća bili su i sudionici u Klasičnim metodama umjetničke kompozicije, te je učinak toga bio da im je Klasična umjetnička mašta omogućila stvaralačke potencijale moći metafore, kao načina nužnog u otkrivanju dotada imaginarne, no uistinu učinkovite stvarnosti koja je ranije bila van dometa doslovnih moći osjetilne percepcije kao takove. Ta stvaralačka intelektualna disciplina koju smo znali u europskoj civilizaciji, posebice kao Klasičnu umjetničku kompoziciju, tvorila je temelj uspješnog fundamentalnog napretka u znanosti, kao što su takvi rani moderni stvaralački umovi kao Brunelleschijevo otkriće elementarne stvarnosti načela lančanice u fizici, i opsežnije stvaralaštvo Nikole Kuzanskog i njegovih slavni sljedbenika u znanosti. Upravo tome srodna činjenica razvoja tih stvaralačkih moći dopustila je misliocu izbjegavanje 'tamničkog ropstva' vjerovanja u davanje prvenstva osjetilnom zapažanju, i umjesto toga izlazak na svjetlost slobode znanstvenog stvaralaštva poticanog ulogom metafore u funkcijama Klasične umjetničke mašte.

Takva je bila metoda na kojoj počivaju glavna otkrića akademika V.I. Vernadskog, obuhvaćajući u upečatljivom stilu dokaz postojanja takvih izričito univerzalnih kategorija kao litosfera, biosfera i noosfera. Sjene umjetničkog doživljaja mašte, time se pretvaraju, moću eksperimenta, u suštinu upotrebljivih znanstvenih kategorija fizičkog postojanja.

Ovakvim načinom čovječanstvo je stvorilo takve kategorije postojanja kao što je čovjekova sposobnost shvaćanja i uporabe sila kao što je atomska fisija i termonuklearna fuzija. Upravo kategoričkim načinom, usporedivim s time, čovjekova stvaralačka mašta predočuje si od sjena koje kao da padaju na zid, obilježje prisutnosti nečega pomoću čega se čovječanstvo

The Lithosphere

LPAC-TV

The Biosphere

LPAC-TV

The Noösphere

LPAC-TV

Tri Vernadskijevske faze prostora znanog svemira: Svemir je u cjelini, svojstveno kreativan, no jedino ljudsko stvaralaštvo je svojevuljno (vidi „Platforma hiper-mora, koju (na engleskom) pripovjeda Oyang Teng, član 'Podrumskog tima': <http://larouchepac.com/node/18085>).

oslobađa od vrsta ograničenja koja prate živote drugih živih rodova.

Stoga, uz toliko o tome rečeno do sad, mi imamo tri kategorije Vernadskog: litosferu, biosferu i noosferu. Pitanje je prema tome: što veže te tri kao da su jedno? Odgovor je: stvaralačke moći pristupačne odanom ljudskom umu. Posljedica toga je da moramo shvatiti čovjekov um, tako izražen, kao zakonitost/načelo sklada ove sprege s najvišom zakonitosti koju znamo u svemiru: stvaralačke moći uma jedinstvene čovjeku, koje su u načelnom skladu s kompozicijom svemira. Upravo po tome se

razlikuje um čovjeka od uma životinje. No, nužno je to spoznati, prije nego što takve moći mogu sa sigurnošću ležati u čovjekovim rukama.

Nama ljudskim bićima dana je ta moć djelovati u skladu s veličajnom zakonitosti koja obuhvaća sadržaj našeg svemira. Savladajte je, da bismo mogli pravilno uporabiti tu moć. Možda onda, biti će nam dano, da čovječanstvo postane izraz besmrtnog roda postojećeg u našem svemiru, roda kojeg previše volimo i cijenimo da bismo dopustili njegovo uništenje od strane predlagača teza koje trenutno WBGU izlaže, ili svakih drugih.